

ໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດທີ19 ພຶສຈິກາ 2017(11- 19- 2017)

ຮັບນາ: ວາງໃຈ- ເຕັມປຸງມ ໃນການອະທິຖານ

ເມື່ອໃດທ່ານຍິດໝັ້ນໃນຄຳຖາມບາງສິ່ງທີ່ຕ້ອງການຈະຖາມທີ່ສຸດ?
ການດຳເນີນຊີວິດ ໂດຍໃຫ້ພຣະຄຣິດ- ເປັນຈຸດສຳຄັນ ຈຶ່ງເລືອກອະທິຖານ, ບໍ່ແມ່ນຂາດຄວາມຫວັງ.

ພຣະຄັມພິຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ການຄວບຄຸມອາຫານເພື່ອລົດນໍ້າໜັກແລະການອອກກຳລັງກາຍນັ້ນຍັງເປັນຫຼັກສູດພື້ນຖານທີ່ສຳຄັນສຳລັບການລົດນໍ້າໜັກ. ແນ່ນອນ, ເຫດຜົນທາງການແພດອາດຈະອະທິບາຍວ່າດ້ວຍເຫດໃດບາງຄົນອາດຈະມີນໍ້າໜັກເກີນສ່ວນ. ແຕ່ບັນຫາໃຫຍ່ສຳລັບພວກເຮົາ ຖ້າພວກເຮົາຕ້ອງການທີ່ຈະລົດຄວາມອ້ວນຈັກເລັກຈັກນ້ອຍ, ມັນມາຮອດຈຸດທີ່ຕ້ອງຄວບຄຸມອາຫານແລະອອກກຳລັງກາຍ.

ຖ້າວ່າຫຼັກສູດນັ້ນງ່າຍ, ເປັນຫຍັງພວກເຮົາຫຼາຍຄົນຈຶ່ງຕົກຢູ່ໃນບັນຫາທາງດ້ານສຸຂະພາບຊີວິດ? ນອກຈາກເຫດຜົນທາງການແພດ, ພວກເຮົາສາມາດສັນນິຖານວ່າຄວາມພະຍາຍາມທີ່ບໍ່ຢຸດຢັ້ງຂອງເຮົານັ້ນບໍ່ແມ່ນວ່າເພາະພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າຈະເຮັດຢ່າງໃດ, ແຕ່ພວກເຮົາລົ້ມເຫລວເພາະພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ລົງມືປະຕິບັດຕາມສິ່ງທີ່ເຮົາຮູ້ຈັກ.

ການອະທິຖານກໍຄືກັນ. ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພວກເຮົາຄວນຈະອະທິຖານ; ພວກເຮົາຮູ້ພວກເຮົາຕ້ອງການອະທິຖານ. ແຕ່ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມການໃຫ້ຄຳແນະນຳແລະການອອກຄຳສັ່ງ, ພວກເຮົາຍັງລົ້ມເຫລວໃນການຝຶກຊ້ອມອັນໃດທີ່ພວກເຮົາຄວນຈະເຮັດ.

ສຳລັບຄຣິສຕຽນ, ການອະທິຖານຈຳຕ້ອງກາຍມາເປັນອຸປະນິສັຍອັນດັບທີສອງຂອງເຮົາເພາະໂອກາດໃນການເລືອກທີ່ສອດຄ້ອງກັນແລະຊີວິດອະທິຖານບໍ່ຢຸດຢັ້ງແມ່ນການເລືອກ. ຄຳທີ່ເລືອກ, ມີຊີວິດກັບອາລົມຂອງຄວາມໝັດຫວັງ. ຮັບນາ, ເປັນແມ່ຂອງຊາມູເອນ, ສະແດງໃຫ້ພວກເຮົາເຫັນວ່າມັນຄືອັນໃດທີ່ມາຫາພຣະເຈົ້າກັບຄວາມຕ້ອງການຂອງເຮົາແລະວາງໃຈພຣະອົງທີ່ຊົງທຳງານໃນຕົວຂອງເຮົາ.

ພຣະຄັມພິກຳວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ສຶກສາພຣະຄັມພິ

1. 1 ຊາມູເອນ 1: 9-11

⁹ມີເທື່ອໜຶ່ງທີ່ຊີໂລຫລັງຈາກພວກເຂົາກິນເຂົ້າແລ້ວນາງຮັບນາກໍລຸກຂຶ້ນໄກ້ປະຕູພຣະວິຫານຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າປະໂລທິດເອລີກໍນັ່ງຢູ່ເທິງຕັ້ງອີ້.¹⁰ຮັບນາຮູ້ສຶກຂົມຂຶ້ນໃນໃຈຫລາຍໃນຂະນະທີ່ນາງອ້ອນວອນຫາພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້ານາງໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ດ້ວຍຄວາມທຸກໃຈ. ¹¹ນາງໄດ້ສາບານຢ່າງໜັກແໜ້ນວ່າ “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແຫ່ງຈັກກະວານຂໍພຣະອົງຊົງທອດພຣະເນດເບິ່ງຂ້ານ້ອຍຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງແດ່ ຂໍຊົງທອດພຣະເນດເບິ່ງຄວາມໂສກເສົ້າຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະຂໍຊົງຈິດຈຳ ຢ່າຫລົງລືມຂ້ານ້ອຍ ຖ້າວ່າພຣະອົງຊົງປະທານລູກຊາຍໃຫ້ຂ້ານ້ອຍ ຂ້ານ້ອຍຂໍສັນຍາວ່າຈະອຸທິດຖວາຍເດັກນັ້ນໃຫ້ແກ່ພຣະອົງຕະຫລອດຊີວິດຂອງລາວ ແລະຜົມຂອງລາວຈະບໍ່ຖືກຕັດຈັກເທື່ອ.

ໃນສອງສາມຄຳເວົ້າທຳອິດຂອງບົມພຣະທັມ 1 ຊາມູເອນ, ພວກເຮົາແນະນຳໃຫ້ຮູ້ຈັກຊາຍຄົນນຶ່ງຊື່ເອນການາ ແລະພັລະຍາທັງສອງຂອງລາວເປັນນາແລະຮັນນາ. ເນື່ອງຈາກຊາວອິສະຣາເອນສມັຍກ່ອນໃຫ້ຂໍ້ສັງເກດວ່າແມ່ເປັນ ເປົ້າໝາຍພຣະພອນຂອງພຣະເຈົ້າ, ເຊັ່ນດຽວກັບເປັນນາເພາະນາງມີລູກສອງຄົນ. (1 ຊາມູເອນ 1: 2) ແຕ່ນາງຮັນ ນາມີຊີວິດຈົມຢູ່ກັບຄວາມຜິດຫວັງທີ່ຂົມຂຶ້ນ.

ຮັນນາບໍ່ມີລູກ. ແລະໃນຕອນນີ້ຈະຕ້ອງມີລູກເທົ່ານັ້ນຈຶ່ງຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນຂອງພຣະເຈົ້າ, ຊາວອິສະຣາເອນ ສມັຍກ່ອນມີຄວາມເຊື່ອວ່າການມີລູກແມ່ນຫຼັກຖານຄວາມພໍໃຈຂອງພຣະເຈົ້າ. ນີ້ເປັນຄວາມຜິດຫວັງອັນຂົມຂຶ້ນແລະ ໂສກເສົ້າອັນໃຫຍ່ທີ່ຮັນນາໄດ້ຮັບໃນຊີວິດປະຈຳວັນນັ້ນ “ ເປັນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ” ໃນຄວາມຄິດທີ່ຜ່ານມາຂອງລາວທີ່ເປັນ ຄວາມສັບສົນທາງເລື່ອງຄວາມສັມພັນ, ມີປົມດ້ອຍທາງດ້ານຄວາມມ່ວນຊື່ນ, ແລະສິ່ງທີ່ຕື່ນເຕັ້ນກໍ່ຜ່ອນລົງ.

ແມ່ນຫຍັງ “ທີ່ເກີດຂຶ້ນ” ກັບເຈົ້າ? ແມ່ນຫຍັງທີ່ເປັນສາຍເຫດຄວາມຂົມຂຶ້ນທີ່ໃຫ້ສຸດຂອງທ່ານ? ຄວາມເຈັບ ປວດທີ່ແກ້ໄຂບໍ່ໄດ້ຍັງຝັງເລິກຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງທ່ານບໍ?

ການທົດລອງທັງໝົດສຳລັບພວກເຮົານັ້ນ ແມ່ນເຮົາໄດ້ຝັງ “ ສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ” ໄວ້ທາງໄກເຮົາ. ພວກເຮົາເອົາບັນຫາ ຄວາມສັມພັນກອງທັບຖົມໄວ້ຫລາຍປີ, ແລະເອົາກິຈກັມທາງສາສນາເຕັງໄວ້ທາງເທິງ, ພະຍາຍາມເຮັດໃຫ້ຕົວເຮົາເອງ ລືມຄວາມເຈັບປວດແລະຄວາມຂົມຂຶ້ນທີ່ພວກເຮົາມີ. ພວກເຮົາພະຍາຍາມທີ່ຈະເກັ່ງກ່ອມຕົວເອງວ່າຕາບໃດທີ່ເຮົາບໍ່ ຄິດເຖິງເລື່ອງນີ້, ພວກເຮົາກໍ່ສາມາດກ້າວຜ່ານສາຍເຫດຂອງຄວາມຂົມຂຶ້ນນີ້ໄປໄດ້.

ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງມີວິທີທາງຮັກສາປົນປົວ: ຄືອ້ອນວອນອະທິຖານ. ສິ່ງນັ້ນນາງຮັນນາໄດ້ເຮັດຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ແລະພວກເຮົາຈຳຕ້ອງເຮັດໃນທຳນອງດຽວກັນນີ້. ຢ່າຈົມຢູ່ກັບສາຍເຫດຂອງຄວາມເຈັບປວດ, ຄວາມຂົມຂຶ້ນ, ແລະ ຄວາມວິຕົກກັງວົນ. ຢ່າຢຸດຢູ່ກັບທີ່ແຕ່ຈິ່ງນຳບັນຫາເຫລົ່ານັ້ນມາທາພຣະເຈົ້າ.

ແທ້ຈິງແລ້ວ, ການກັບມາທາພຣະເຈົ້າດ້ວຍການອ້ອນວອນອະທິຖານບໍ່ພຽງແຕ່ເປັນຄຳແນະນຳຂອງຜູ້ຕິດຕາມ ພຣະຄຣິດ ແຕ່ເປັນຄຳສັ່ງ (ພິລິປປອຍ 4:6.)

2. 1 ຊາມູເອນ 1:17-18, 26-28

17 ເອລີເວົ້າວ່າ, “ຈົ່ງໄປເປັນສຸກເທັ້ນ ຂໍພຣະເຈົ້າຂອງພວກອິສະຣາເອນປະທານພອນຕາມທີ່ເຈົ້າໄດ້ຮ້ອງຂໍຕໍ່ພຣະອົງ”
18 ນາງຕອບວ່າ, “ຂໍທ່ານຈົ່ງຄິດເມດຕາປານີຂ້ານ້ອຍເລື້ອຍ” ແລ້ວນາງກໍ່ຈາກໄປ ຕໍ່ຈາກນັ້ນມານາງຈຶ່ງກິນເຂົ້າ ແລະ ຄວາມໂສກເສົ້າກໍ່ບັນເທົາລົງ.... 26 ແລ້ວພວກເຂົາກໍ່ຂ້າງົວເຖິກໂຕນັ້ນ ແລະນຳເອົາເດັກນ້ອຍນັ້ນມາທາເອລີ ຮັນນາ ເວົ້າຕໍ່ເອລີວ່າ, “ຂໍໂທດທ່ານ ທ່ານຈື່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ບໍ່? ຂ້ານ້ອຍຄືຍິງທີ່ທ່ານເຄີຍເຫັນ ຍິນອ້ອນວອນຕໍ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ ທີ່ນີ້. 27 ຂ້ານ້ອຍໄດ້ທູນຂໍລູກຈາກພຣະອົງ ແລະພຣະອົງກໍ່ຊົງປະທານໃຫ້ຕາມທີ່ຂ້ານ້ອຍໄດ້ທູນຂໍ. 28 ດັ່ງນັ້ນ ຂ້ານ້ອຍ ຈຶ່ງຂໍອຸທິດຖວາຍເດັກນ້ອຍນີ້ໃຫ້ແກ່ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ຂໍໃຫ້ລາວເປັນຂອງພຣະອົງຕລອດຊີວິດຂອງລາວ.” ແລ້ວ ພວກເຂົາກໍ່ພາກັນຂາບໄຫວ້ນະມັສການພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຢູ່ທີ່ນັ້ນ.

ໃນຂໍ້ 17- 18 ສະແດງໃຫ້ເຫັນຜົນຂອງຄຳອ້ອນວອນອະທິຖານຂອງຮັນນາໃນທັນທີທັນໃດ ພາຣະຂອງນາງໄດ້ ຖືກຍົກອອກ. ນາງໄດ້ມຸ່ງຕົງການຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໄປທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ, ແລະນາງສາມາດມີສັນຕິສຸກໃນວິທີທາງ ຂອງນາງ.

ໃນຂໍ້ 26-28 ສະແດງຜົນຂອງການອະທິຖານທີ່ສືບຕໍ່ເນື່ອງເລື້ອຍມາຂອງຮັນນາ: ນາງໄດ້ເກີດລູກຊາຍແລະໄສ ຊື່ວ່າຊາມູເອນ. ຊື່ນັ້ນແມ່ນເປັນການສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງການຂອບພຣະຄຸນ ເພາະເດັກນ້ອຍນັ້ນແມ່ນຄຳຕອບຄຳອະ ທິຖານ, ເນື່ອງຈາກຄຳອະທິຖານມີຄວາມໝາຍຄືຄຳໝັ້ນສັນຍາ “ຄຳຂໍຮ້ອງຈາກພຣະເຈົ້າ” ຫຼື “ຮັບຟັງໂດຍພຣະເຈົ້າ.” ຕລອດຊີວິດຂອງລາວ, ຊາມູເອນອາດຈະໄດ້ຍິນ, ຊຳແລ້ວແລະຊຳອີກ, ການດຳລົງຊີວິດຂອງລາວເປັນຫຼັກຖານທີ່ສຳ

ຄັນຂອງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງຮັບຟັງແລະໃຫ້ຄຳຕອບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ ໃນທຳນອງດຽວກັນນັ້ນ, ຮັນນາຈະໃຊ້ຊີວິດສ່ວນທີ່ເຫຼືອຕອດຊີວິດຂອງນາງດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໝັ້ນວ່າພຣະເຈົ້າຮັບຟັງຢ່າງແທ້ຈິງແລະຂັບເຄື່ອນເມື່ອປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງອ້ອນວອນອະທິຖານ. ເພາະເດັກນ້ອນນັ້ນຄືຄຳຕອບຂອງຄຳອະທິຖານ ເດັກນັ້ນມາຈາກພຣະເຈົ້າໂດຍຕົງ, ຮັນນາຮູ້ວ່າຊີວິດຂອງລູກລາວທັງໝົດເປັນຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ນາງມອບຄວາມຮັບຜິດຊອບອັນລຳຄ່ານີ້ຄືນໃຫ້ກັບພຣະອົງ. ນີ້ເປັນຄວາມສຸກທີ່ຈົບລົງຂອງຍິງທີ່ອະທິຖານແລະໄວ້ວາງໃຈໃນພຣະເຈົ້າ. ດ້ວຍວ່າ, ບໍ່ແມ່ນຄວາມຕ້ອງການຂອງຄຳອະທິຖານທັງໝົດຈົບລົງຕາມທີ່ຄວາມຕ້ອງການຂອງທຸກໆ. ພວກເຮົາຈະເຮັດຢ່າງໃດເມື່ອພວກເຮົາອະທິຖານຂໍໃຫ້ໄດ້ງານທຳ, ປັນປົວຮັກສາ, ຫຼືການຈັດຫາອື່ນໆ ແລ້ວພຣະເຈົ້າຕອບ"ບໍ່"?

- **ພວກເຮົາຍອມຮັບຂອບເຂດຈຳກັດໃນການເບິ່ງເຫັນຂອງເຮົາ.** ມັນເປັນທັມມະຊາດໃນຄວາມຜິດຫວັງເມື່ອພຣະເຈົ້າຕອບຄຳອະທິຖານຂອງເຮົາໃນທາງລົບ, ແຕ່ພວກເຮົາມີຄວາມຜິດຫວັງເພາະການເບິ່ງເຫັນຫລືຮູ້ລ່ວງໜ້າມີຂອບເຂດຈຳກັດ. ພວກເຮົາບໍ່ສາມາດຮູ້ຜົນຕາມມາທັງໝົດຂອງຄຳອະທິຖານຂອງເຮົາ, ແຕ່ພຣະເຈົ້າຮູ້, ພຣະອົງເຫັນ, ພຣະອົງຊົງກະທຳ. ດັ່ງນັ້ນ ເມື່ອຄຳຕອບອອກມາໃນທາງກົງກັນຂ້າມກັບທີ່ພວກເຮົາຫວັງໄວ້, ມັນຈະຊ່ວຍໃຫ້ເຮົາຫັນປ່ຽນແລະຮູ້ຈັກຂອບເຂດຄວາມຈຳກັດຂອງການມອງເຫັນລ່ວງໜ້າຂອງເຮົາຢ່າງແທ້ຈິງ.
- **ພວກເຮົາຈິດຈຳຄວາມຮັກຂອງພຣະເຈົ້າ.** ທຸກສະພາບການຂອງພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ເປັນລວງວັດແທກຄວາມຮັກຂອງເຈົ້າທີ່ໃຫ້ກັບພວກເຮົາ. ພຣະອົງໄດ້ພິສູດຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງຕໍ່ຜູ້ທີ່ຮັກພຣະອົງແລະທຸກໆຄົນຜ່ານທາງການຕາຍເທິງໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະຄຣິດ. ເຖິງແມ່ນຈິດວິນຍານຂອງເຮົາບໍ່ມີຄວາມດຸ່ມດຸ່ງທາງດ້ານຈິດໃຈຊົ່ວຂະນະນຶ່ງເມື່ອພຣະເຈົ້າບໍ່ຕອບຄຳອະທິຖານຂອງເຮົາໃນທາງທີ່ພວກເຮົາຄິດວ່າພຣະອົງຄວນຈະຕອບ, ການຈິດຈຳການຕາຍຂອງພຣະອົງຈະສາມາດຊ່ວຍເຮົາໃຫ້ຢຸດແລ້ວຄິດແລະລະນຶກເຖິງໄມ້ກາງແຂນ. ການຕາຍຂອງພຣະອົງແມ່ນສາມາດວັດແທກຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ ຄຳຕອບຂອງພຣະອົງແມ່ນເຕີບໃຫຍ່ໃນຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງທີ່ມີໃຫ້ກັບພວກເຮົາ.
- **ພວກເຮົາເຊື່ອໃນພຣະສະຕິປັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າ.** ບໍ່ເປັນການພຽງພໍສຳລັບພວກເຮົາທີ່ຈະເຊື່ອວາງໃຈໃນຮິດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະປ່ຽນແປງທຸກບັນຫາຂອງເຮົາເທົ່ານັ້ນ ພວກເຮົາຈຳຕ້ອງວາງໃຈໃນພຣະສະຕິປັນຍາຂອງພຣະອົງ. ພຣະເຈົ້າຊົງກະທຳເພື່ອການດີຂອງພວກເຮົາ, ຊຶ່ງເປັນການສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເຖິງພຣະລັກສະນະຂອງພຣະຄຣິດ (ໂຣມ 8: 28- 29.) ເມື່ອພຣະອົງຕອບຄຳອ້ອນວອນຂອງເຮົາ, ພຣະເຈົ້າບໍ່ເຮັດການດີນັ້ນສຳລັບເຮົາເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ພຣະອົງຊົງກະທຳການດີນັ້ນສຳລັບລູກໆຂອງພຣະອົງທັງໝົດ.

3. 1 ຊາມູເອນ 2:1-3

1 ນາງຮັນນາໄດ້ອ້ອນວອນວ່າ: “ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເຮັດໃຫ້ຈິດໃຈຂ້ານ້ອຍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມມ່ວນຊື່ນ ຂ້ານ້ອຍມີຄວາມສຸກໃຈຍ້ອນສິ່ງທີ່ພຣະອົງຊົງກະທຳຂ້ານ້ອຍທົ່ວທ້າທາຍໃສ່ສັດຕູຂອງຂ້ານ້ອຍ ຂ້ານ້ອຍເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມມ່ວນຊື່ນ ເພາະພຣະເຈົ້າຊົງຊ່ອຍເຫລືອຂ້ານ້ອຍ. *2* ບໍ່ມີຜູ້ໃດບໍ່ຮູ້ສູດດັ່ງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ບໍ່ມີພຣະຜູ້ຄຸ້ມຄອງອົງໃດເໝືອນພຣະເຈົ້າຂອງພວກຂ້ານ້ອຍ. *3* ສຽງໂອ້ອວດຂອງເຈົ້ານັ້ນຈິ່ງມີດ ຄຳເວົ້າທີ່ຈອງທອງຈິ່ງມີດເສັຍ ເພາະພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຊົງເປັນພຣະເຈົ້າທີ່ຮູ້ແຈ້ງເຫັນຈິງ ພຣະອົງຊົງຕັດສິນການກະທຳທຸກຢ່າງຂອງມະນຸດ.

ຮັນນາຕອບສນອງຄວາມແຕກຕ່າງຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງເໝາະສົມໃນຕົວເອງ ນາງຕອບດ້ວຍຄຳອ້ອນວອນອະທິຖານຂອບພຣະຄຸນ. ພວກເຮົາຄວນເລືອກໃຊ້ການຕອບສນອງອັນແລກຄືກັບຮັນນາ ອະທິຖານຕໍ່ພຣະເຈົ້າສຳລັບຄວາມດີຂອງພຣະອົງ, ຮິດອຳນາດ, ແລະການມອງເຫັນ.

ເຫດຜົນທີ່ພວກເຮົາມີຊີວິດແລະເຄື່ອນໄຫວໄປມາແລະເປັນຢູ່ກໍເພາະພຣະເຈົ້າ, ໃນຄຸນຄວາມດີຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງ, ຊຶ່ງສືບຕໍ່ຮັກສາເຮົາແລະໂລກທັງໝົດໄວ້ (ກິຈການ 17:28) ດຽວນີ້ພວກເຮົາລືມການຊົງສ້າງທັງໝົດ. ພວກເຮົາພຽງແຕ່ແລ່ນໄປຕາມວັນແຫ່ງຄວາມຂົ່ມຂື່ນເພື່ອຍອມຮັບການຊົງກະທຳ ແລະການຈັດຕຽມຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ສຳລັບຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຮົາ. ແທນທີ່ຈະສະແດງຄວາມຊື່ນຊົມຍິນດີເປັນພິເສດດ້ວຍການຂອບພຣະຄຸນ ວັນເວລາຂອງພວກເຮົາສ່ວນຫຼາຍແລ້ວແມ່ນຖືກເຕີມເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມບໍ່ພໍອົກພໍໃຈ, ຈົ່ມວ່າແລະບໍ່ຖືກໃຈ.

ພວກເຮົາລະນຶກຢູ່ສເມີພວກເຮົາຄວນມີເຫດໃຫ້ຂອບພຣະຄຸນຢູ່ສເມີ. ໂດຍສະເພາະແລ້ວ, ພວກເຮົາສາມາດ:

- **ຈົ່ງຈິດຈຳໄວ້ວ່າອັນໃດທີ່ພວກເຮົາສົມຄວນໄດ້ຮັບ.** ມັນເກີດຂຶ້ນໃນໃຈຂ້າພະເຈົ້າຊົ່ວຂະນະນຶ່ງເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ສຳນຶກໃນບຸນຄຸນ ເຊັ່ນດຽວກັບຊົ່ວຂະນະນຶ່ງເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມຮູ້ສຶກວ່າສົມຄວນຈະໄດ້ຮັບ. ຂ້າພະເຈົ້າເລີ້ມເຊື່ອວ່າຂ້າພະເຈົ້າສົມຄວນຈະໄດ້ຮັບບາງສິ່ງທີ່ດີກວ່າສະຖານະການຫຼືສະພາບແວດລ້ອມຊຶ່ງໃນປັດຈຸບັນຂ້າພະເຈົ້າພົບໃນຕົວເອງ. ຄວາມຈິງ, ມີພຽງສິ່ງດຽວທີ່ຂ້າພະເຈົ້າສົມຄວນໄດ້ຮັບແມ່ນການຕັດສິນປະຫານຊີວິດແລະລົງໂທດຊົ່ວນິຮັນດອນ.
- **ຈົ່ງຈິດຈຳໄວ້ວ່າອັນໃດທີ່ພວກເຮົາມີ.** ອີກຊົ່ວຂະນະນຶ່ງເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກພໍອົກພໍໃຈຈາກການເອົາຕົວເອງໄປປຽບທຽບກັບຄົນອື່ນ. ຂ້າພະເຈົ້າເຮັດໃຫ້ຜິດຫວັງໃນຕົວເອງ ຄວາມຢາກໄດ້ສິ່ງຂອງຄົນອື່ນນັ້ນເຮັດໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ມີຄວາມສຸກສະບາຍ.
- **ຈົ່ງຈິດຈຳໄວ້ວ່າອັນໃດພວກເຮົາໄດ້ຊື້.** ຣາຄາອັນມີຄ່າໃຫຍ່ຫລວງໄດ້ຈ່າຍໃຫ້ສຳລັບພວກເຮົາ. ພຣະໂລຫິດອັນລ້ຳຄ່າຂອງພຣະເຢຊູແມ່ນຊຳຮະຄວາມປະພຶດຂອງເຮົາ. (1 ເປໂຕ 1: 18- 19.)ດ້ວຍພຣະຄຸນຄວາມດີຂອງພຣະເຈົ້າ, ພວກເຮົາສາມາດພັດທະນາຈິດໃຈບໍ່ເຫັນແກ່ຕົວຫຼືຢາກໄດ້ຂອງຄົນອື່ນ, ແຕ່ຈົ່ງມີໃຈຮ່ວມຮືນດ້ວຍການສັຣເສີນລູກແກະ(ພຣະຄຣິດ)ທີ່ຖືກຂ້າຢ່າງທໍຣະມານ.

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ທ່ານຈະຈັດອັນດັບໃນການອະທິຖານໃນແຕ່ລະມື້ຢ່າງໃດ? ຈົ່ງພິຈາຣະນາເບິ່ງຄຳແນະນຳນີ້.

- ❖ **ຖວາຍການຂອບພຣະຄຸນ.** ແມ່ນຫຍັງສາມສິ່ງທີ່ເຮັດໃຫ້ດີໃຈຊຶ່ງທ່ານບໍ່ໄດ້ຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າ? ຈົ່ງຢຸດແລະອະທິຖານຂອບພຣະຄຸນສຳລັບພຣະພອນແຕ່ລະຢ່າງເຫຼົ່ານັ້ນ.
- ❖ **ຄວາມຈິດຈຳ.** ຈິດຈຳພຣະທັມພິລິປໂອຍ 4: 6- 7 ເປັນເໝືອນຄຳເຕືອນເພື່ອນຳຄວາມຕ້ອງການຂອງທ່ານຕໍ່ພຣະເຈົ້າແລະໄວ້ວາງໃຈໃນຄຳຕອບຂອງພຣະອົງ.
- ❖ **ຈິດບັນທຶກປະຈຳວັນ.** ຈົ່ງເລີ້ມຕົ້ນຈິດບັນທຶກຄວາມຮູ້ສຶກຂອບພຣະຄຸນໃນແຕ່ລະວັນ. ໃຊ້ເວລາຈັກສອງສາມນາທີໃນແຕ່ລະວັນຂຽນສະເພາະຄຳອະທິຖານທີ່ສະແດງເຖິງການຂອບພຣະຄຸນ. ສັງເກດເບິ່ງການເລີ້ມປ່ຽນແປງທາງດ້ານຈິດໃຈຂອງທ່ານ.

ເຮືອງຂອງຮັນນາເຕືອນພວກເຮົາວ່າພວກເຮົາຈະປະເຊີນໜ້າກັບບັນຫາແລະຄວາມຜິດຫວັງ. ແຕ່ໃນຣະຫວ່າງກາງຂອງຄວາມຜິດຫວັງນັ້ນ, ບ່ອນນັ້ນແມ່ນໂອກາດສຳລັບຄວາມໄວ້ວາງໃຈໃນການອະທິຖານ. ອະທິຖານດ້ວຍຄວາມໄວ້ວາງໃຈນຳພາໄປຫາຄວາມຮູ້ຈັກການຂອບພຣະຄຸນພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງບໍ່ຈັດຕຽມສິ່ງທີ່ເຮົາຢາກໄດ້ ແຕ່ຈັດຕຽມສິ່ງທີ່ຈຳເປັນສຳລັບເຮົາ.

ອຸປຸຸມໂດຍລາວຊາວເທີນບັບຕິດສັມພັນ www.lsb.org ແປໂດຍ VR.